

DAROVITA I DUHOVITA
"Kad je Bog dijelio smisao za humor, bila sam blizu. Ljudi kažu da sam ih u najtežim trenucima uspjela nasmijati. To je najveća glumačka nagrada", kaže 49-godišnja glumica

"Bez obzira na kozmetičku sliku, čovjekova duša sve pamti. Naslage iskustva i godina vidljive su u našem odrazu u zrcalu. Ta borba s prirodom često kod nekih rezultira iskrivljenim prikazom uz pomoć Photoshopa"

"Četrdesete su bile vrhunac snage, sad me tek lovi nemir"

Kako je zamalo ostala bez uloge u talijanskom filmu, kad ćemo gledati njezinu autorsku seriju 'Ko je jamio, jamio je' i čime održava mladolikost, otkrila je u intervjuu splitska diva *Nives Ivanković*

Vrsna 49-godišnja glumica Nives Ivanković stalno iznenađuje glumačkim ostvarenjima. Snimila je film 'Babylon Sisters', nagrađivanog talijanskog redatelja Gigija Roccatija, kao i pilot za seriju 'Ko je jamio, jamio je' za koju je napisala scenarij, ima glavnu ulogu i stala je iza kamere. Karizmatična Splitska pričala nam je o ciljevima, željama, humoru i mladosti koja ju ne napušta zbog vedrog duha, ali i kvalitetnih tretmana kojima njeguje kožu.

Story: Ostvarili ste novu inozemnu suradnju, glumite u filmu 'Babylon Sisters' višestruko nagrađivanog talijanskog redatelja Gigija Roccatija. Kako je došlo od toga?

Nakon međunarodnog uspjeha filma 'Zvizdan' kontaktirala me izvršna producentica talijanske produkcijske kuće Tico Film i ponudila ulogu u filmu 'Babylon Sisters'. Naravno, meni se uvijek događa nešto urnebesno pa sam i u ovom slučaju mislila da se netko šali sa mnom. Odbijala sam pozive misleći da iza svega stoji, uvijek na šalu spreman, Dalibor Matanić. Izvlačila sam se na sve moguće načine dok mi nisu poslali video u kojem redatelj Gigi Roccati na talijanskom izgovara tekst uloge Marinke koju sam trebala odigrati u filmu. Tad sam shvatila da ipak moj rad na 'Zvizdanu' nije prošao nezamijećeno i da u životu ništa nije nemoguće.

Story: Igrate Hrvaticu Marininku. Tko je ona? Je li bio problem igrati na talijanskom jeziku?

Marinku su životne neđače natjerale da ode u Italiju prije dvadeset godina i kruh zarađuje čuvajući stare i onemoćale Talijane koje u Italiji zovu 'badante'. Ulogu je trebalo savladati za desetak dana i odigrati na talijanskom.

To je nevjerovatno iskustvo. Bez obzira na to što je komedija, moje nepoznavanje akcentiranja i izgovora stvaralo je duhovit okvir lika, ali to je bila i velika zamka. Uz pomoć kolegice, proslavljene talijanske glumice Lucije Mascino, savladala sam i te zamke. Nije bilo jednostavno, ali u meni se probudila ona borbena crta i razmišljanje hoće li mi biti žao što nisam pokušala jer takve se prilike ne dobivaju svaki dan. I zaista mi nije žao što sam se upustila u tu avanturu.

Story: Koliko ste dugo snimali? Kako vam je bilo raditi s inozemnim kolegama?

Snimala sam u Trstu mjesec dana. Paralelno sam u teatru radila predstavu 'Kašeta brokava'. Tako da je bilo uzbudljivo nakon probe u Splitu juriti s vozačem do Trsta i stizati izravno na snimanje. Osim zadovoljstva u radu, stekla sam i predivna prijateljstva na setu. U fokusu je nas pet, Indijka i njezina kći, Kineskinja, Turkinja i Hrvatica, koje bez obzira na kulturološke razlike muče isti problemi teškog snalaženja u novoj sredini, egzistencijalni problemi, prihvaćanje i neprihvatanje okoline, jezična barijera i težak rad da bi svojim obiteljima osigurale bolje sutra. Pomagale smo jedna drugoj i na setu i izvan seta tako da je završetak snimanja bio dirljiv, s puno suza. To me motiviralo da upišem tečaj talijanskog jezika kako bih s novostečenim prijateljima ostvarila kontakt i bez prevoditelja kojeg sam imala tijekom snimanja.

Story: Kad će biti domaća premijera filma?

Premijera je bila ljetos na prestižnom Rimskom filmskom festivalu. U to sam vrijeme snimala mini pilot za seriju 'Ko je jamio, jamio je' pa sam morala nešto žrtvovati. Budući da se ne gledam na velikom platnu,

odlučila sam propustiti Rim uz obećanje da ćemo nastaviti druženje na nekom drugom festivalu. Hoće li to biti Napulj, Trst, Mumbai, ne znam. Zasad, koliko znam, ne postoji mogućnost hrvatske premijere, a ako se kojim slučajem ostvari, sa zadovoljstvom ću biti dobar domaćin talijanskim prijateljima.

Story: Spomenuli ste autorski projekt 'Ko je jamio, jamio je', za koji potpisujete scenarij, režiju i glumite u njemu. Snimili ste i pilot za koji neki tvrde da sjajno portretira karaktere, mentalitet ljudi i našu stvarnost. Hoće li se serija dogoditi uskoro? Jeste li počeli pregovarati s televizijskim kućama?

Seriju 'Ko je jamio, jamio je' mogla bih i nazvati životnim projektom zato što je u njoj sažeto sve što sam naučila u 23 godine profesionalnog rada. Taj je tekst stajao u ladicama urednika dok moji prijatelji i ja nismo odlučili snimiti mini pilot. Okupila sam 30 profesionalaca koji su vjerovali u tekst i opet se dogodilo čudo. Trailer serije, koji smo pustili na YouTubeu, ima više od 85.000 pregleda. To nije promaknulo čelnicima televizijskih kuća s nacionalnom koncesijom s kojima sam i obavila preliminarne razgovore. To je proces i ništa se ne može učiniti preko noći. To je ozbiljan posao u kojem nema idealnih uvjeta, ali pokušavam se izboriti za 'pristojne uvjete' kojima bih osigurala kvalitetu serije. Kao što bi popularno rekli naši političari: "Otvoreni smo za sve opcije s mogućnošću preslagivanja." Hoće li to biti moguće, ne znam, zato u traileru postoji rečenica, a to je ujedno i moj odgovor: "Uskoro na vašim ekranima, a možda i nikada".

Story: Tko će se sve prepoznati u seriji 'Ko je jamio, jamio je'?

U glavnoj je ulozi mali čovjek u raljama kredita, kamatarata, nezaposlenosti, nepravde, ludila, svega što nas okružuje i što živimo, naravno, kroz duhovitu prizmu. Same reakcije na trailer pokazatelj su da su se ljudi prepoznali i da se žele u ovom crnilu nasmijati, pa taman i na svoj račun.

Story: Koga vi igrate?

Igram Anđelku Munjizu, ženu profesionalnog vozača tegljača (to je ujedno jedina škola koju je završila), iz predgrađa splitske favele, a okolnosti u kojima je odrastala nisu joj mogle donijeti sretnu budućnost. U seriji pratimo njezinu obitelj i sve životne poteškoće koje proživljava. Oko vrata joj je stegnuta omča dugova, ovrha i kamatar. Sve što uslijedi nalik je scenariju koji je moguć samo u državama poput naše, popularno nazvane Apsurdistan.

Story: Gdje ste sve pronalazili inspiraciju za likove u vašoj priči?

U svakodnevici imate materijala na bacanje. Traženje jedne potvrde u administraciji ili čekanje na liječnički pregled dovede vas u situaciju da imate osjećaj da ste glavni protagonist u filmu, žanrovski određenom kao triler s primjesama horora. Pokušala sam sve to oslikati na duhovit način jer je danas jedini lijek u ovom beznađu i ludilu - smijeh. Ako nam još zabrane smijati se, zaboravit ćemo i živjeti.

Story: Zbog čega ste radnju smjestili u splitski milje?

Logično je da progovaramo o onome što nas okružuje, što vidimo i živimo. Split ima specifičan smisao za humor, ja ga živim i dobro poznajem, stoga je bilo prirodno da serija bude smještena u taj kontekst, što ne znači da ima samo lokalna obilježja. Nazvala bih to 'od doli pogled' na probleme koji nas sve muče i s kojima se bude svi u tranzicijskim zemljama.

Story: Kad ste počeli taj projekt i što vas je potaknulo da se prihvatite režije?

Nakon završetka snimanja serije 'Ruža vjetrova', za koju sam sama pisala lik Seke Odak. Vidjela sam da ljudi prepoznaju ono što napišem. Poslije su mi nudili scenarije koji nisu zadovoljavali osnovne kriterije, ne pismenosti, nego zanimljivosti, bilo kakvog materijala. Naravno, govorimo o humoru. Iako nemam disciplinu pisca, a uvijek sam negdje i pisala i piskarala, natjerala sam se da sjednem i 'zagrijem stolicu'. I dalje tvrdim da je sapunica glumački rudnik. Tamo sam prošla školu od skripta, scenarija, redatelja pa sam odlučila znanje i iskustvo pretvoriti u ovu seriju pa da budem kompletni autor.

Story: Rekli ste mi da volite pisati noću.

Koliko dugo smišljate scenarij za 'Ko je jamio, jamio je', i koliko uopće spavate?

Noć je nekako idealno doba jer postoji mogućnost fokusiranja. Nema toliko toga da vam odvuče pozornost. Ova se serija dugo 'kuhala', a napisala sam je na odmoru u 'najlipšoj vali na svitu', Lovrečini na otoku Braču. Naravno, govorim o idejnom dijelu, ali razrada, raspisivanje dijaloga trajalo je oko godinu dana.

Story: Imate li neke navike kad pišete noću?

Šetnja oko stola, obavljanje sitnih kućanskih poslova, cigareta, pa pisanje, pa ponovno sve u krug. Kažem vam da me 'ne drži mjesto', ali izdržala sam.

Story: Što vama intimno predstavlja serija 'Ko je jamio, jamio je'?

Krunu mog rada, znanja i iskustva.

Story: Puno redatelja kaže da je jako teško

AH, TAJ ŠALJIVDŽJA... Nakon uspjeha 'Zvzdana' u Cannesu, dobila je ulogu u talijanskom filmu 'Babylon Sisters', ali nije odgovarala na pozive misleći da je to šala redatelja Dalibora Matanića

"U fokusu filma 'Babylon Sisters' smo Indijka i njezina kći, Kineskinja, Turkinja i Hrvatica koje žele preživjeti u drugoj zemlji. Svršetak snimanja bio je pun suza, a ja sam upisala tečaj talijanskog kako bismo ostale u kontaktu bez prevoditelja"

SVAKODNEVICA U SPLITSKOJ FAVELI
"Serija 'Ko je jamio, jamio je' moj je životni projekt u koji sam sažela sve što sam naučila u 23 godina rada. Snimili smo pilot. Kad će biti na TV-u? Uskoro, a možda i nikada"

snimiti dobru komediju i nasmijati ljude. Slažete li se s tim i zašto je to tako?

Komedija jest najteži žanr, ali i najpodcjenjeniji. Često čujemo da je lakše rasplakati ljude nego nasmijati. To je istina. Imate glumaca koji su izvrsni dramski umjetnici, ali malo onih kojima polazi za rukom nasmijati druge. To nije stvar iskustva, ni čovjeka, mislim da je to Božji dar.

Story: Publika vas voli zbog glumačkog, posebno komičarskog talenta. Što je za vas humor?

Kad je Bog dijelio smisao za humor, bila sam blizu, pa me barem malo nagradio u ovoj kategoriji. Zahvalna sam mu što sam kao glumica doživjela da mi ljudi kažu da sam ih u njihovim najtežim životnim trenucima, u bolesti i u tuzi, uspjela nasmijati. To mi je najveća glumačka nagrada.

Story: Što vas najviše nasmije, kakvi ljudi?

Nikad originalni, uvijek me nasmiju kopije. U originalima uvijek postoji nešto dirljivo i iskreno, a kopije me do srca nasmiju u nastojanjima da budu ono što nisu.

Story: Slažete li se s Miljenkom Smojkom koji je tvrdio da život ne treba shvaćati ozbiljno?

Slažem se da život ne treba shvaćati ozbiljno, ali nažalost, život nas shvaća ozbiljno.

Story: Gledate li danas na manje sretno životne situacije kroz humoristične naočale?

U trenutku događanja baš i ne, ali to je jedini način da se krene dalje uz onu maksimu da vrijeme liječi sve i briše ružne stvari. S vremenske distance ostaju samo smiješni punktovi jer se to preboljelo. To je vrsta obrambenog mehanizma jer kad bismo do sve osjećali isti intenzitet kao i u trenutku kad se nešto dogodilo, ne znam bi li ljudski vijek trajao upola kao danas.

Story: U jednom intervjuu rekli ste da su vam četrdesete donijele mir. Jeste li u međuvremenu spoznali još nešto?

Davno je to bilo. Sad sam blizu pedesete i iz mira prelazim u nemir. Valjda su četrdesete vrhunac snage, zrelosti, a opet mladosti. Sad ne samo da me plaše s pedesetima, nego i sama osjećam da je to početak 'labuđeg pjeva'. Iako

imam vulkansku energiju, osjećam promjene, što nam ih priroda neizbježno nosi. Kao i u svemu u životu, treba se prilagoditi i pripremiti za iduću životnu etapu.

Story: Što vas može opteretiti i zabrinuti?

Bolest, nemoć, ljudska zloba, ratovi, neprihvatanje različitosti.

Story: Za četrdesete mnoge žene drže da su nove tridesete i sve je više poznatih dama koje se ne libe pokazati seksipil na društvenim mrežama. Kako vi gledate na to?

Ima nešto u tome. Znanstvena dostignuća, što odmah podrazumijeva i bolje životne uvjete, pomaknuli su dobne granice, ali budimo realni - bez obzira na kozmetičku sliku, čovjekova duša sve pamti. Svi mi želimo produljiti osjećaj tog eliksira koji se zove mladost, ali naslage iskustva i godina vidljivi su u našem odrazu u zrcalu, i unatoč svim nastojanjima, ne mogu se sakriti. Pozdravljam to ako je jedan od motivacijskih treninga za dalje. Nisam na društvenim mrežama, ali često

Hajlina Lei Lou, cijele Guess, nakit Kamena duga

Foto: Ivana Kaurioto; vešta i top Sisley

BEZ ZAMRZNUTOG POGLEDA
Kod dr. Drinka Kaliterna u klinici Poliderma umjetnica redovito ide na tretmane kisikom, čišćenje lica...

Story: Što mislite, zašto zaljubljenost proljeđa i pomladi ljude?

Ljubav je osnova i pokretač svega u životu. Svaki put kad se pokrenu leptirići u trbuhu, novi početak prati novi val predivne energije koja

briše sve nepravilnosti i godine na našem licu. Zato je definiramo kao mladost jer mladost je lijepa, nevina i svaka glupost joj se prašta.

Story: Kad je o ljubavi riječ, uvijek ste diskretni u javnosti. Možete li nam otkriti imate li neku posebnu mušku osobu?

Javna sam osoba zbog svog poziva. U poslu se maksimalno dajem i drago mi je što su uvijek u prvom planu posao i rezultati koje sam postigla, jer zbog toga postojim na javnoj sceni. U ovom ludilu 'Velikog brata' stvar je mentalne higijene, a ustalom i pristojnosti, za sebe sačuvati komadić privatnosti.

◆ Razgovarala Antonija Nazor ◆ Fotografije Dražen Kokorić ◆ Styling Davor Jelušić ◆ Make up Pamela Elekeš ◆ Kosa Zvonimir Franić ◆ Zahvaljujemo hotelu Esplanade na prostoru